

אֵלֶּה דְּלֹא מֵהֵנּוּ צִוָּה מֶלֶךְ שִׁיבְרָךְ אַחֵר וַיִּהְיֶה פֶּנִּי לְעַד אַחֵר כִּיּוֹן דִּהְעֵרֶס
יִיד לְבִיּוֹן לְשִׁמּוֹעַ הַבְּרַכָּה וְהוּא אֲסוּר בְּכֶךְ לִתְחַלְחֵל: (ב) י"א
שְׁחִיבְתִּי אֲפֻרָּה. הַטַּעַם דִּהְיוּ כִּמוּ חֲסוּד לְאֻמוֹ דְּבִר וְיִמָּה אִין
אֲסוּר אִם שֶׁגַּג דְּבִר שֶׁלָּא יֵדַע מִתְחַרֵּס: (בא) אִינוּ נִבְּחָן. וְאִף

אלה מבה ידוע ושחט אחר (ז) לך (טז) י"א
ששיתמו (יז) אסורה :

הגדה [ל'] ואם נתבטלה התקנה כל השוחטים בחזקת כשרות כמו
(ל') צראשונה (פסקי מוהר"י סימן קע"ז):

יב [לה] = חשודים בפני עדים נחמה לעמוד מוכנים
וכשנא ישראל לקנות ממנה אסר לא תקנה
ממנה ^א כי לא שהתמיד (כא) (יז) אינו נאמן
[לש] ומיהו לדידה אסורה דהא (יח) שניא אפשייה

התיבה (לם) דאיסורא וע"ל סימן קכ"ז בדין עד אחד נאמן באיסורין :

יג [ב] = מִכָּה שֶׁעָשָׂה סִימָן בְּרֹאשׁ הַכֶּבֶשׂ הַחֲחוּמֹה שִׂיחָא נִרְמָה (יט) שְׂחוּא מִרְמָה
וְגַם הִיחַ אִמְרַי שְׂחוּא מִרְמָה וְאִח"כ אִמְרַי שְׂמִשְׁרָה הִיחַ וְלֹא אִמְרַי מִן אֱלֹא כִדִּי
שְׂלֹא יִקְחוּ אוֹתוֹ וְיִשְׁאָר לוֹ לִיקָח מִמֶּנּוּ בִּשְׂר = כִּיּוֹן שְׂתֵּנָּה (כ) אִמְתֵּלֵּא לְדִבְרֵי
(יט) (כ) נֶאֱמָר (תַּעֲלֵי סִימָן קִבִּין סִימָן א' בְּהִגִּיחַ) :

2

יד [מנ] 7 שוחט שהעיד עליו עד אחד ישחט שלא כהוגן והוא סמדיש

הוא ללבוש צגדי נדה אינה לובשת עכ"ל הרי דאין מחלק אלא בין צבור למעשה דכל שהוא אינו צבור
הוא הכא במעשה זה ששעה השוחט סי' בראש הכבש ואין לחלק בין מעשה למעשה ותו דגם לבישת
אין סגי לבישת סינר המיוחד לנדוהו והמעין בתשובת מהרי"ק סי' פ"ו יראה ללבישת צגדי
לא מזדמנו לה צגדי טהורות כו' הרי לפניך דאפי"ה לא מהני אמתלא ועל הרשב"ץ עמנו לק"מ
קפ"ה] דאפילו הוחזקו נדה מהני אמתלא אלא דאין קי"ל ברמב"ן דלעיל א"כ לא קי"ל ג"כ כדך דרשב"ץ.
וה"ע עכ"ל ע"כ נראה שרצו להחיל בנדה דש"ע בלאו זיה אחרת הניחו דש"ע
אין קי"ל שכתב אהרן דרשב"ץ וזכר לדקדק בסי' קפ"ה מנהל הצבצשה צגדי נדה ללא

ביאור הגר"א

(ב) [ואם נתפשה ח' ואזל להשדים במש' מבורות טובים ליש' א' וכן
 שמורתי ח' מש' (ספוק צ"ו) [לח' העהה' ש' במש' כפיו דביס'
 א' ופ"ג דביס' דמגו עדים לא אמונתו דח"י כגון א' שיכול לומר לא
 שחל הוא ודמיט' משמור' מבורות אכל' א' מתרין דיבורו ואמר לא שחשהה' כדאר'
 ש' ושביס' א' תעוסי' במש' א' דיה' מה ח' במבורותו א"ב א' דיה' א'
 [ו] ודורו ח' במש' מבורות מ"ו א' תעוסי' ש' דיה' נאמן דיה' ואין עדות
 [ו] ודורו ח' במש' מבורות מ"ו א' יהי שיה' לפעשה ח' (נ"ב)
 ח' (ג') [ב] בבח' ח' על סומן קפיו ח' בחגיה' שחכס' ש' דין ח' בנס'
 אסוקה' וסי' קפ"ה ח' (נשי ודורו) (ספוק צ"ו) א' [ליקוט] שיה' ח'
 (מבורות) ח' אדיר כיון אדמור' ח' אכל' מש' אכל' אדקור' לא (נ"ב)
 ח'

[illegible]

באר היטב

א ורואה ערומה לא יסחות לכתחלה דה"ל אינו רשאי לנצק. גם אסור לשחות
 לו לא תלמוד ג"כ אינו רשאי לנצק: (ו) **הטעם** איחא בש"ץ
 וס' דלמסד לאווי דבר וכתב עוד אפילו בלא חרס אסור מיון דהקהל
 שחיטת הכל: (ז) **האשמונה**. כתב הטורם שכן אין אסור אם שגג
 יד שכלל ידע מהחכם: (ח) **דאיסורא**. וכתב הט"ו והש"ך לאינו נאמן
 ג' דכאן לומר שהיא טרופה מעוס הדמיון בנקמות ע"מ אם הוא
 ה' דיבור ואמ"ל ששטמיו כהוא לחמו: (ט) **נאמן** וכתב רמב"ם אם

[illegible]

כעונה כ"ח בצפריה: ד.ה. י"א ששהיבתו כו'. משום דדמי לחסד
לואמו דבר הרא"ש ור' ירוחם שס' ועוד משמע מדצריהם שס דלפילו
בלא חסד אסור כיון דהקבל פקלו שמיטת הכל ע"ש כי הד"י לא
הציאם שצלימותן: ד.ה. כי לא ששהיבתיה. היינו כשעומד בצדו
ואומר שלף שמיטתו כלל אינו נאמן

(ז) אחר: (כ) דאָ (טו) י"א
(ח) אסורה:
גל שוטטים בחוקם כשרות כמו
הר"י סימן קע"ד:
ב' בחדמה לעובד בוכבים
ממנה אמר לא תקנה
יה (כא) (יד) אינו נאמן

דָּהָה (יח) **שִׁירָה אֲנַפְשִׁיהָ**
אִיסוּדָהּ וע"ל סימן קכ"ו נדון עד אחד נאמן בחיסורין :

(ט) **נאמן** : (תע"ל סימן קכ"ז סעיף א' בהגידה) ;

עליו עד אחד ששחט שלא כהוגן וחזא מבחישו

וְעַכְשָׁיו הִרִי דֹאֵין מַחֲלָק אֵלֶּה בֵּין דְּבִיר לַמַּעֲשֶׂה דְכָל שְׁהוּא אִינוּ דְּבִיר
וְס' ק' בְּרֵאשׁ הַכֶּשֶׁשׁ וְאִין לַחֲלָק בֵּין מַעֲשֶׂה לַמַּעֲשֶׂה וְתוּ דְּגַם לְבִישַׁת
לְבָדוֹתָהּ וְהַמַּעֲשִׂין בְּתַשְׁבּוּת מַהֲרִי"ק ס' פ"ו יִרְאֶה לְבִישַׁת בְּגָדֵי
כִּי הִרִי לַפֶּתֶךְ דַּאֲפ"ה לֹא מֵהִי אִתְּמַלָּא וְעַל הַרְבֵּצ'ץ עֲמִינוּ לְק"מ
אִתְּמַלָּא אֵלֶּה דֹאֵין קִי"ל בְּרַמְבַּם דְּלַעֲלִי אֵלֶּה כִּי קִי"ל ג"כ כִּדְ דַּרְשַׁב"ץ.
וְח"ל וְכִדְק בְּרַמְבַּם קס"ה מַתְּלָה בְּגָדֵי בְּנֵי דִלָּא
וְח"ל בְּפֶסֶם דְּשֶׁ"ץ בְּכֹחַ זֶה מֵאֲחַר שְׁמִרָתָא הַיְיִנוּ בְּזֵ"ע

תַּיִדוּשׁ רַע"ב

[illegible][illegible]

תתחילי תזכירי

[illegible]

יש אומרים וסב"כ רד"כ בתשובה
בית יב והרמ"ש בכלל ז':
צ הרשב"ח בתשובה ח"ג וריג:
צ הרשב"ץ מההיל עובדא
לדמותות דף ק"ב: ק מהמ"ח:
שורש ל"ג (והיה שם אס
אותו שוחט ככר נכשל בדבר
הבדקתה מעבירין אותו לגמרי):

נקודות חכמה

(ט"ז סיוק ב"ב) *זקשה"י
 ב"י. קושא וז כבר תירלה
 ה"ה"ה ב"מ"ס קפ"ה ח"ל ה"ה
 ב"י. קפ"ה ד"ס לחלק גבי
 טבח לא היה באפשרי בענין
 טבח מה שז"ל כי הא"ב גבי
 נדה אפשר שמה"ה טמאה
 ה"י ולא היה לה ללבוש
 בגדי נדות פ"ס. וגם
 בתשובת רמ"ה (סה"ח
 ס"י קפ"ה שיע"ק קטן
 ה' [ס"ז] ע"ס :

יד אפרים

[illegible]